

§ 25 Verksamhet och ekonomi för Svenska kyrkans nationella nivå åren 2016–2018

BERTIL OLSSON:

Ordförande! När det gäller verksamhet och ekonomi har vi i Budgetutskottet hantierat det tillsammans med tre motioner, 2015:22, 2015:86 och 2015:89, som handlar om flyktingsituationen och den ökade insatsen som behövs runt om i vårt land utifrån att vi får fler och fler flyktingar. Vi började först med att ha flyktingmotionerna för sig, men vi konstaterade att vi måste göra något. Då det handlar om ekonomi måste det in i verksamhet och ekonomi. Därför har vi med anledning av dessa tre motioner lagt till, utöver det som är kyrkostyrelsens skrivelse, det som är punkt 7 i utskottets förslag att utöver kostnadsram bevilja 75 miljoner kronor att stå till kyrkostyrelsens förfogande för arbete med flyktingar och asylsökande att användas 2016.

Sedan kunde man tycka att motionerna därmed anses besvarade, eftersom alla önskade mer insatser. Det tyckte flera av oss i utskottet. Men en utskottsmajoritet tyckte att vi ändå skulle avslå dem, eftersom det inte var exakt det beslut som motionerna önskade. Dessutom har vi i kyrkostyrelsens skrivelse plockat bort en punkt. Det är de 150 miljonerna för att stödja gemensamma administrativa system, alltså GAS och GIP och sådana. De är inom ramen enligt vad man läser i kyrkostyrelsens skrivelse och det är mycket märkligt att ha det som en särskild sats. Det ingår i den ram som vi tar beslut om innan. Sen vill jag säga när det gäller flyktingpengarna 75 miljoner att det gäller 2016. Om behovet kvarstår utgår vi ifrån att kyrkostyrelsen för 2017 och 2018 äskar medel för fortsatt arbete på den punkten. Men vi har inte lagt in några pengar där, eftersom kyrkomötet kan besluta om det nästa år om kyrkostyrelsen så önskar och om man behöver ytterligare medel.

Bifall till utskottets förslag.

DAVID LÅNG:

Ordförande! Budgetutskottet har arbetat i en positiv och konstruktiv anda, där alla nomineringsgruppernas synpunkter har tagits i beaktande. Det är i den andan som betänkandet har tagits fram och jag ber att få tillstyrka utskottets förslag till beslut.

Även om Svenska kyrkan inte bär skuld till den situation som råder i världen eller till den situation som råder i Sverige just nu, måste vi inom kyrkan bedriva vår verksamhet med rådande situation i åtanke. Jag vill säga att jag och min nomineringsgrupp Sverigedemokraterna är positivt inställda till skrivningen angående anslag för arbete med flyktingar och asylsökande, där det framgår att de medel som används i Sverige bör gå till de församlingar som behöver förstärkningar såväl i det dagliga arbetet som i särskilda satsningar. Men vi menar också att det är eftersträvänsvärt att maximera nyttan med de satsningar som görs och att resurser används för att maximera antalet flyktingar som får hjälp. Därför är det också positivt att utskottet poängterar att medlen kan användas såväl i Sverige som utomlands. Vi menar att det ju är satsningarnas krisområden som är av särskild vikt med tanke på den enorma resursbrist som råder där de flesta flyktingar befinner sig, vilket också bekräftas av FN.

Som sagt, bifall till utskottets förslag.

WANJA LUNDBY-WEDIN:

Ordförande! Vi tycker det är glädjande att Budgetutskottet delar kyrkostyrelsens uppfattning gällande förslag om verksamhetens inriktning och omfattning för den

kommande perioden. Jag vill också börja med att säga att det är väldigt glädjande att utskottet på eget initiativ har tagit beslutet om att utöver kostnadsramen för 2016 bevilja extra medel om 75 miljoner kronor för arbete med flyktingar och asylsökande. Skälet till att de pengarna inte fanns här från början var att situationen har eskalerat kraftigt från det skrivelsen överlämnades till kyrkomötet fram till september och vi kan se att den fram till nu ytterligare har förvärrats. Jag är därför helt övertygad om att dessa 75 miljoner kronor verkligen behövs till stöd för alla de människor som idag söker sig till Sverige undan krig och tortyr.

Som framgår av skrivelsen är det fyra områden som vi prioriterar. Det är omvärldsanalys och forskning, det är administrativa stödfunktioner, det är stöd till församlingens grundläggande uppgifter och det är kommunikation. Huvuddelen av de medel som finns inom de ekonomiska ramarna utgörs då också av löpande åtaganden. Vi har ju ganska stora löpande åtaganden, kostnader som verkligen inte kan prioriteras bort. Det finns mycket som är reglerat i kyrkoordningen, men det är också sådant som är av stor betydelse för Svenska kyrkan, verksamhet inte minst när det gäller kris- och katastrofberedskap. En sådan fråga som kyrkovalet tar också en hel del resurser, de administrativa funktionerna som vi hörde om som till exempel de gemensamma IT-systemen. Där vill jag bara ytterligare poängtera följande, så att det inte råder någon tvekan om det. När punkten 7 som fanns i skrivelsen inte finns med, att vi inte bejakar den, betyder det inte att utskottet inte ställer sig bakom det faktum att vi vill fortsätta att subventionera dem som ännu inte är inne i vårt system utan vill cleara in i det. Det är så viktigt för oss alla, för ju fler som är med desto rationellare kan vi arbeta och desto mer ekonomiskt försvarbart är det också framöver.

Det här innebär då, att det bara är en liten del som kan utgöra särskilda prioriteringar. Vi har valt ut tio punkter som vi ändå tycker är de prioriterade punkterna under året och under perioden 2016–2018. Det är punkter som både handlar om det som är väldigt inomkyrkligt och det som verkligen handlar om att vi är en kyrka som också är en del av det omgivande samhället. Det visar inte minst att vi satsar på arbete för hållbar utveckling, stöd till utsatta människor i Mellanöstern och arbete med asylsökande och flyktingar i Sverige. Det här handlar ju om satsningar både internationellt och nationellt.

Vi har också det som är så viktigt och rör det omgivande samhället. Det är det diakonala utvecklingsarbete som bedrivs inom kyrkan men även i nära samverkan med våra kommuner och andra intressenter som med barn och unga. Vi har undervisning om mission och där vill jag bara ytterligare poängtera det som Mats Hagelin sa. *Dela tro – dela liv* är en stor satsning vi gör, som fortsätter under planeringsperioden och där tanken faktiskt är att det arbete vi har gjort inom *Dela tro – dela liv* ska vara en del av vår reguljära verksamhet. Undervisningen om mission ska förstärkas. Vi jobbar också med kulturarvsarbete, utbildning och strategiskt arbete gentemot samhällets företrädare. Det har också visat sig väldigt viktigt i den speciella samhällssituation som vi har nu. Svenska kyrkan är verkligen en viktig aktör. Vi har också jobbat med nyttiga förstärkningar av administrativa funktioner, som sagt.

Det här är en del av beskrivningen av det som vi har arbetat med. Vi vill bara åter igen säga att vi är väldigt glada över det som Budgetutskottet har lagt extra förslag på och att ni bejakar vår skrivelse.

Med den här bakgrunden vill jag yrka bifall till utskottets förslag. Tack.

CARL-ERIC GABRIELSSON:

Ordförande! Jag yrkar bifall till Budgetutskottets förslag till beslut. Budgetutskottet har präglats utav god samstämmighet och att vi skulle komma fram till gemensamma lösningar. Jag ska bara kommentera två av de förslag som finns med här.

Det första är kyrkoantikvarisk ersättning. Jag brukar dra en lans för detta varje kyrkomöte, eftersom det är så enormt viktigt för att bevara kulturarvet. Vi är naturligtvis många små församlingar som är oerhört beroende av att detta fungerar och fungerar på ett bra sätt. Jag har kritiserat den tidigare eftersläpningen. Nu kan vi konstatera att det ändå har skett en upphämtning och att vi har fått en större utbetalning under det gångna året. Men målsättningen måste ändå vara, att de anslag som årligen anslås också betalas ut det året. Vi ligger fortfarande och släpar ganska mycket. Det sas för ett år sedan att man nog räknade med att vara i kapp vid det kommande årsskiftet. Så är det inte, utan det finns mycket mer att göra här för att kunna veta att pengarna är utbetalade vid årsskiftet. Jag vill puffa för att man tar till åtgärder, så att man kan ha en bättre planering också ute i församlingarna. I de flesta fall är det så att vi jobbar med budget och flerårsbudget. Vi planerar för tre år, men när det gäller den här delen tar vi aldrig beslut om mer än ett år. Vi saknar beslut för de två kommande åren. Det saknar jag, eftersom det innebär att man inte kan dra igång beställningar och upphandlingar och så vidare för mer än det kommande året.

Det andra är det som är ett initiativ från Budgetutskottet, 75 miljoner kronor till församlingars arbete med flyktingar. Det är naturligtvis oerhört viktigt att det kommer till stånd. Det läggs ner ett stort arbete ute i församlingarna nu och det har ökat hela tiden. Därför kommer det här anslaget att komma till god nytta. Jag är övertygad om, att det i samarbete med de stora frivilliga insatser som görs på det lokala planet kommer att få en stor effekt. Ifrån min nomineringsgrupp Centerpartiet är vi angelägna om att detta kommer till stånd som det är föreslaget nu. Jag bedömer att det är ett anslag med väldigt hög prioritet.

ANDERS ÅKERLUND:

Fru ordförande! Under hösten har ganska många människor i vårt land vaknat till en situation som man upplever som ganska ny. För oss som har fått förmånen att få vara i internationella sammanhang under en stor del av livet är detta ingen ny värld, utan världen har kommit in på knutarna. Jag är så lycklig att se det otroliga ideella engagemang som växer fram i spontana grupper, oorganiserat från början men som söker samband och sluter leden och vaknar upp på ett nytt sätt. Jag ser ett positivt Sverige växa fram i den här krisen. Vi tar ansvar, vi ökar vänskapen, vi knyter vänskapsband och ökar därmed vi-känslan också i vårt land mellan olika tidigare grupper, fast massmedia envisas med att se det här som administrativa problem och söker problem och katastrofer överallt, för de finns. Men problem är möjligheter som kommer med baksidan framför sig.

Kyrkostyrelsens satsning på asylfrågorna och flyktingarbetet är ett mycket välkommet bidrag för att stärka Svenska kyrkans möjligheter att på alla plan, internationellt och nationellt, kunna vara en aktiv och uthållig partner, som på tydligare sätt kan komma *out of the box* och öka vi-känslan för ett öppet och uthålligt samhälle. Jag är stolt över att få vistas, leva och verka i en kyrka, där vi i det innerligaste mysteriet i mässan får påminna oss i tackbönen där vi ber: Jesus, hjälp oss att förstå den nöd som du har förstått, tjäna den mänsklighet som du har tjänat. Ett enda bröd, en enda – nej, inte bara kristenhet – ett enda bröd, en mänsklighet.

Bifall till utskottets hemställan i den här frågan och till kyrkostyrelsens förslag, särskilt detta med asylfrågor och flyktingarbete.

DAG SANDAHL:

Ordförande! I det gamla kyrkomötet kunde man få en motion avslagen. Det hette "avslag med krans". I det här fallet blev det inte krans. Det blev en blomsterhyllning av gigantiska format. Jag hade motionerat om 35 miljoner kronor och det blev 75. Om man får en så stor blomsterhyllning vid en begravning brukar man säga, att det hade varit bättre om pengarna hade gått till de nödlidande, och det gör de ju nu. Så jag kan bara vara nöjd och yrka bifall till utskottet.

Men jag har ett par tillägg. Vår kyrka är episkopal. Det betyder att vi håller oss med biskopar, men det är också en utmaning för var och en, för episkopé är uppsikt. Uppsikt är något som gäller alla i kyrkan, att se människan, att ha uppsikt över vad som faktiskt händer. Det är en episkopal kyrkas hållning. Fast sedan behöver vi också ha biskoparna som håller igen. Jag är rädd för 75 miljoner kronor. Det är väldigt mycket pengar. Risker är att ambitiösa, säg kyrkoherdar, satsar allt på flyktingarbete och glömmer det vanliga. Jag fick en sådan replik. "I vår församling är det bara flyktingar som gäller." Hon som sa det var inte illvillig. Jag tror att hon var klarsynt, episkopal om ni vill. Det kan bli för mycket. Det finns en del vi ska göra som är grundläggande för att vi ska kunna göra det andra, det som handlar om flyktingar. Det är klart att främlingarna har vi ett särskilt ansvar för, men vi har också ett ansvar för främlingsfientligheten. Jag stimulerade middagskonversationen en dag genom att säga: "Jag tror att några av dem som bränner flyktingförläggningar är medlemmar i Svenska kyrkan, döpta och konfirmerade." Då fick jag som motreplik att de kanske har gått ur Svenska kyrkan. "Inte alla", sa jag. Har vi inte ett problem här? Vanligt hederligt kyrkfolk som inte går i kyrkan tycker att det finns goda skäl att bränna flyktingförläggningar. Hur ska de fientliga integreras att fatta vad det handlar om? För Sune i Sunne och lustige Rune i Ruda är ju ändå människor som ibland kan ställas inför utmaningar till barmhärtighet. Hur gör vi det? Det är också en episkopal fråga. Så ser vi ju horderna av de papperslösa som rör sig i storstäderna. Jag hörde en varning idag på morgonen att de blir fler och det blir ohanterligt. Det är också vårt ansvar. Jag kunde inte tänka mig att Abbé Pierres hållning från 50-talet i Paris skulle kunna vara den som vi utmanas av i det här årtiondet. Men så kan det snart bli.

Ska man deprimera sig ett svar om skulden, så bär vi skuld allihop förstås. Jag har läst Samar Yazbeks *Resa in i tomheten*. Det var en ryslig bok, förfärande. Den handlar om Syrien. Jag rekommenderar den.

BENGT KJELLGREN:

Ordförande! Jag ställer mig bakom utskottets förslag till beslut. Jag vill bara säga några ord om de 75 miljoner som vi tog fram som ett initiativ från utskottet vad gäller flyktingar och asylsökande. Jag tror det är väldigt angeläget att de här pengarna kommer till och att vi använder dem vettigt. Det är väl som Dag Sandahl sa, att det är ganska mycket pengar. Man ska också komma ihåg nu, eftersom jag har erfarenhet själv från min hemförsamling där vi har tagit emot ett par hundra flyktingar i omgångar, att också kommunen har kostnadstäckning för detta. Det är ett kommunalt ansvar. Därifrån kommer det också pengar.

Det som jag tycker är viktigt, och det tycker jag också Dag Sandahl tog upp, är att vi inte glömmer av den verksamhet som så att säga är normal i våra församlingar,

att vi inte tränger undan den utan har den normala verksamheten. Vi har valt att göra två omgångar när vi har hjälpt till i flyktingarbetet med en paus emellan. Det har varit väldigt bra för församlingsarbetet.

Ett litet tips på vägen och bifall till utskottet.

LISA TEGBY:

Ordförande! Hjälp bland människor som lider nöd tillhör förvisso den vanliga församlingsverksamheten.

Jag vill också lyfta fram en annan sak. I församlingarna märker vi år för år och månad för månad ett utökat behov av undervisning och samtal kring kristen tro bland vuxna. Därför vill jag lyfta fram det som nämns om lärande i kyrkostyrelsens skrivelse på sidorna 6 och 7, det som också Wanja Lundby-Wedin nämnde. Den nationella satsningen *Dela tro – dela liv* är viktig och den behöver verkligen få en fortsättning, vilket ju också kyrkostyrelsen betonar. Församlingarna behöver få stöd och hjälp till en långsiktig plan för undervisning och samtal, mission helt enkelt bland vuxna. Ingen detaljstyrning men hjälp till förnyelse och till struktur. Jag och många med mig ser fram emot att uppföljning och utvärdering av *Dela tro – dela liv* leder till att kyrkostyrelsen ser till att vi får en plan för hur detta ska kunna ske runt om i stift och församlingar i vår kyrka.

ANETTE NORDGREN:

Ordförande! I skrivelsen föreslår vi att stärka Svenska kyrkans arbete med asylsökande och flyktingar. Det talas då om flyktingar i Sverige. Utskottet poängterar att medlen kan användas för arbete såväl i Sverige som utomlands. Det här är speciellt viktigt för oss i utlandsförsamlingarna. Vi vill kunna känna att vi är en del av detta och att vi kan ha möjlighet att söka medel. Vi är svenska församlingar utomlands. Vi arbetar precis som ni. Vi har barnverksamhet, vi har diakoni och gudstjänst och ska då behandlas lika.

En del av våra församlingar har direkt eller indirekt påverkats av flyktingströmmarna. Det gäller främst församlingarna i Europa. Det gäller Wien, Rom, Berlin, Aten väldigt mycket och nu dessutom Schweiz. Arbetet på de här platserna fungerar alltså inte på samma sätt som i Sverige. Vi gör inte samma saker, men vi har samarbetspartners. Vi arbetar med lokala aktörer. Situationen i Grekland är som ni vet förtvivlad. Den är fruktansvärd. Vi har tusen som kommer in över våra gränser varje natt. Barn dör. Det är inte bara den lille pojken på stranden. Dagen efter var det 14 till. De fanns inte med i europeisk press. På Lesbos har vi ingen plats att begrava folk längre. Det är fullt. Bara innan jag åkte hemifrån Aten var det 79 kroppar i kylcontainrar utanför sjukhuset på Lesbos. Det är en förtvivlad situation. I Aten har det ekumeniska arbetet intensifierats under detta som händer. Den ortodoxa kyrkan har en hjälporganisation som vi arbetar med, Apostoli. De är ledare i det här arbetet. De har en ekumenisk grupp där vi är med. Där ingår den katolska kyrkan, den anglikanska, den svenska, den tyska och Frälsningsarmén. De träffas ofta. De rapporterar och de gör behovsanalyser, eftersom situationen förändras hela tiden. Det är väldigt välorganiserat.

De lokala behoven är naturligtvis mat, kläder och tak över huvudet. Detta är kanske inte intressant för er. Ni har egna behov, så varför ska ni bidra till det. Det finns andra projekt som är europeiska, hälsoundersökningar och vaccinering av flyktingbarn som är viktigt för alla. Vi kan göra mycket i våra närområden. Vi kan församlingarna.

Vill yrka bifall och poängtera att vi också ska ha möjlighet att söka medel till arbetet med flyktingar, som hemma fast utomlands. Tack.

MAJ-LIS AASA:

Ordförande! Bifall till utskottets förslag. Jag vill lyfta fram ett annat utlandsperspektiv. I skrivelsen ser vi med glädje att den internationella och diakonala budgeten utökas. Vi hoppas då att den innefattar de diakonala behoven som vi i utlandskyrkan också har och som bara växer. Vi håller andan med internationella gruppen och hoppas och ber att de pengarna inte omfördelas till de nationella behoven, utan att de pengar som behövs nationellt hittas från andra ställen.

I skrivelsen anger rubriken Arbete bland svenskar i andra länder, att en halv miljon svenskar bor i utlandet enligt SVIV, Svenskar i Världen. En senare mätning sa att det var 660 000. Men det är bara 450 000 som har skrivit ut sig. Enligt andra rapporter bor 63 procent av utlandssvenskarna i Norden eller i EU-området. USA blir mer och mer populärt. Många flyttar dit. I Kalifornien beräknar man just nu att det finns 90 000 svenskar. Ska vi placera alla utlandssvenskar i en svensk kommun, skulle vi vara Sveriges näst största kommun, kanske ungefär 7 procent av Sveriges befolkning. Under 2014 betalade CSN ut lån till 32 000 studenter från 19 till 56 år gamla. England hade 2 200 studenter. USA fick 5 500 studenter och av dem kom hälften, 2 500, till Kalifornien. Santa Monica College och Santa Barbara College hade 600 plus studenter var. Men pratar man med internationella avdelningen på Santa Monica College säger de, att de har över tusen svenska studenter. Alltså betalar många med egna pengar för att gå i skola. Då kan man tänka sig att de siffror vi har kanske är 30 till 40 procent högre.

Undersökningen visar att ungefär 33 procent stannar i utlandet två till fem år, 24 procent stannar sex till tio år och 20 procent stannar elva till tjugo år. Det är bara 8 procent som flyttar utomlands när de blir pensionerade. Alltså är det studenter och yrkesaktiva svenskar som flyttar ut och så småningom flyttar hem igen. Många som kommer till utlandskyrkan har aldrig varit i kontakt med Svenska kyrkan i Sverige, kanske på dop, konfirmation och begravning men inte riktigt aktiva. När de kommer till utlandskyrkan får de oftast ett ganska positivt bemötande. De blir aktiva deltagare. Detta hade de aldrig tänkt sig i Sverige, men helt plötsligt hittar de ett hem, fast borta. De till och med blir medlemmar i Svenska kyrkan. Jag hoppas vi ska kunna värva många medlemmar till Svenska kyrkan här.

Bifall till utskottet.

BERTIL PERSSON:

Ordförande! Jag har inget eget yttrande utan yrkar bifall till utskottet i alla delar. Jag vill lyfta fram ett avsnitt som i utskottets betänkande börjar längst ner på sidan 5 och som handlar om det egna kapitalet. Jag har ju lite med det att göra, kan man väl säga. Kyrkostyrelsen hade ett uppdrag eller borde ha lämnat förslag redan till det här kyrkomötet om vad man gör när målkapitalet överskrider en viss gräns. Det gjorde man inte och skälen till det har utskottet accepterat denna gång, men vi gör det nog inte nästa år om det skulle vara samma läge. Jag vill ge kyrkostyrelsen ett par hälsningar inför det arbete som nu ska göras med att analysera buffertkapitalet, hur mycket som behövs, vad det ska användas till och så vidare.

Jag har under åren i kyrkostyrelsen upplevt ett par försök tidigare att teckna scenarier vad som skulle kunna hända och vad nationell nivå skulle kunna använda sitt kapital till. De där övningarna har blivit mer och mer krystade för varje gång och

jag hoppas att kyrkostyrelsen, när man nu gör ett nytt försök, inte bara trampar vidare i gamla hjulspår. Det räcker inte att hänvisa exempelvis till att utjämningsutredningen ju har lagt förslag och de kommer att kosta så mycket. För övrigt hoppas jag att inte alla deras förslag kommer att genomföras, men det är en annan femma. Vad jag alltså vill säga är, att kyrkostyrelsen måste våga ta med och säga det som nästan alla vet: Svenska kyrkan på nationell nivå har alldeles för mycket pengar. Utifrån det bör analysen handla om inte bara vad man skulle kunna använda dem till utan också var de kommer ifrån. En del kommer naturligtvis ifrån att vi har haft en väldigt framgångsrik kapitalförvaltning, men det är inte någon kärnverksamhet för Svenska kyrkan. Detta är ett kapital som härrör från församlingar och pastorat i Svenska kyrkan och som borde återgå dit i någon form. Jag tror inte kyrkomötet kommer att ha tålamod nästa år, om inte kyrkostyrelsen angriper den frågan. Vi har haft ett antal uppslag och önskemål om församlingsbidrag i olika former tidigare. Det kanske kan vara skäl att påminna om att tankarna att återföra pengar egentligen startade i den gamla kyrkofondens arbetsutskott, där Conny som kommer efter mig här var med, Lars Rydje som inte är här och Dag Sandahl.

Det finns en annan sak jag också vill säga. Det är att inte bara att använda pengarna utan att stoppa tillflödet av pengar till nationell nivå. Då menar jag: Våga titta på storlekarna av den allmänna utjämningsavgiften. Tack.

CONNY TYRBERG:

Ordförande! Jag vill yrka bifall till utskottets förslag. Jag vill särskilt tala om det utskottsinitiativ som tagits för att kyrkomötet ska kunna anslå 75 miljoner kronor till flykting- och asylverksamheten och ställa dem till kyrkostyrelsens förfogande.

Det känns ännu mer angeläget nu med den situation som eskalerat under sommaren och hösten. En stor del av pengarna hoppas jag ska finna sin användning lokalt i församlingar och pastorat. Det är där vi möter människorna. Det görs redan mycket, men som läget nu är finns det mycket mer att göra. Praktisk diakonal verksamhet att stötta alla människor som kommer till oss, var och en med berättelser som vi inte ens kan fantisera om. De flesta söker kunskap om vårt land, vill komma in i samhället och integreras så snart som möjligt. Vi har en möjlighet att hjälpa till, inte minst i den tid som har blivit ett vakuum under ansökningstiden för asyl. Det ser olika ut i landet. Var och en kan inte göra allt men tillsammans kan vi erbjuda en mötesplats för samtal, barnverksamhet, samhällsinformation, körverksamhet, idrott, vara kontaktpersoner och kontaktfamiljer med mera, med mera, i varierande grad på en mängd olika platser i landet. Vi är rikstäckande.

Jag vill också rikta en uppmaning. Se er om i församlingar och pastorat. Våra lokaler som används till mycket, används de maximalt? Kan de användas på ett nytt sätt, exempelvis bra boende för ensamkommande barn? De behövs i betydligt högre grad än hittills. Jag tror också pengarna kan behövas för större projekt såväl inom som utomlands. Det ser så olika ut.

Bifall till utskottet.

Beslut i ärendet återfinns i kyrkomötets protokoll, § 209.